

Arrest

nr. 298 156 van 4 december 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Ruddervoordestraat 1
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 juli 2023 waarbij een inreisverbod van zes jaar wordt opgelegd.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 juli 2021 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf ten aanzien van de verzoeker. Bij arrest met nummer 266 244 van 4 januari 2022 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring dat de verzoeker tegen deze beslissing had ingesteld.

Op 17 juli 2023 treft de gemachtigde ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). De verzoeker dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 17 juli 2023 beslist de gemachtigde tevens om aan de verzoeker een inreisverbod van zes jaar voor het grondgebied van België op te leggen (bijlage 13*sexies*). Dit nationaal inreisverbod is de thans

bestreden beslissing, die aan de verzoeker op 17 juli 2023 ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Aan de Heer

Naam : P. (...)

voornaam : O. D. (...)

geboortedatum : (...).2000

geboorteplaats: K. (...)

nationaliteit : Polen

wordt een inreisverbod voor 6 jaar opgelegd voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 17.07.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Overeenkomstig artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 6 jaar, omdat u een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde:

Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met uw familiale situatie.

Bij vonnis van 09.05.2018 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen.

Bij vonnis van 20.03.2019 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, diefstal en het opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen.

Op 24.07.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van afpersing, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens en met een voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 15.10.2019 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan weerspanningheid tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan en aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan, namelijk door hen uit te schelden en naar hen te rochelen. Deze feiten pleegde u op 21.07.2019.

De Politierechtbank van Brugge veroordeelde u op 16.10.2019 tot een geldboete van 20 euro (x8 = 160 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) met uitstel van 1 jaar voor 10 euro (x8 = 80 euro) uit hoofde van politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg : gedrag als voetganger (lichten).

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 30.06.2020 (op beroep tegen vonnis d.d. 05.12.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan poging tot afpersing, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid cannabis (feit gepleegd op 08.06.2019); aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een schoudertasje en een tuinpoortsleutel (feit gepleegd op 01.07.2019).

Het is verontrustend dat u op zeer jonge leeftijd reeds bijzonder zwaarwichtige feiten heeft gepleegd. Zij getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. Uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 30.06.2020 blijkt dat

u zich, samen met een kompaan, op minder dan 1 maand tijd schuldig maakte aan een poging tot afpersing met verschillende verzwarende omstandigheden, in feite een poging tot ripdeal bij een afgesproken cannabislevering, en aan een afpersing van een minderjarige, telkens met wapenvertoon. Het Hof van Beroep was van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar een passende en aangemeten bestraffing was, noodzakelijk om u het absoluut ontoelaatbare van uw handelen te doen inzien, het recidivegevaar in te dijen en ter bescherming van de maatschappij. Tijdens uw minderjarigheid kwam u reeds in contact met justitie wegens soortgelijke feiten, met name diefstallen met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, alsook een diefstal en opzettelijke beschadiging van andermans onroerend goed. U trok hieruit duidelijk niet de minste les. Na de feiten van poging tot afpersing en afpersing maakte u zich een paar weken later schuldig aan weerspanning, smaad en een verkeersdelict. Uit het vonnis d.d. 15.10.2019 blijkt dat u in het kader van de bestrijding van overlast door hangjongeren aan een controle onderworpen werd. U probeerde de politie, stelde zich uitdagend op en u weigerde om uw sigaret weg te gooien. Toen u aan een veiligheidsfouille onderworpen werd, werd u agressief. U maakte een rochelend geluid en spuwde in de richting van de schoenen van de inspecteur van de politie. Ook uw ouders mengden zich in de controle en stelden zich agressief en intimiderend op; zij verzetten zich tegen uw controle. De spanning escaleerde doordat andere medestanders opgeroepen werden en steeds meer schandaal en wanorde veroorzaakten.

U slaagde er vervolgens in om zich aan de controle te onttrekken en in de woning te vluchten, van waaruit u grijsde naar de politie en hen verder uitdaagde en uitschold. Op vraag van de politie kwam u uiteindelijk uit de woning en enkele keren stapte u voorbij de deur in en uit de woning. Uiteindelijk werd u gevat en van uw vrijheid beroofd wegens verstoring van de openbare orde. U werd door twee politiemannen vastgehouden en toen u een rochelend geluid maakte om te spuwen, werd u naar de grond gebracht. U probeerde zich voortdurend los te rukken, vooral tijdens het boeien en een inspecteur liep daarbij een lichte verwonding op aan de rechter elleboog. Uit het vonnis blijkt dat u bij de politie gekend stond voor talrijke feiten die verband houden met een groep hangjongeren en overlast in de buurt. Uit het verhoor bleek dat u voor de politie slechts minachting en misprijzen kon opbrengen. Uit uw houding, de verklaring en de gedraging bleek dat u geen schuldinzicht, nog enige spijt had over uw gedrag. Gezien uw persoonlijkheid kwam een werkstraf eerder ongepast voor; u was inmiddels trouwens aangehouden voor de feiten van afpersing, zodat niet vast stond dat u in de toekomst mogelijk was om een werkstraf uit te voeren. Een effectieve gevangenisstraf van 4 maanden diende u tot betere inzichten te brengen, zodat u een minimum aan respect zou leren opbrengen voor de fysieke en psychische integriteit van de dragers van het openbaar gezag.

Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos. Er dienden reeds 21 tuchtmaatregelen genomen te worden. Op 18.10.2019 voor het voederen van de duiven, op 21.10.2019 voor arrogant gedrag, negeren van orders, op 29.12.2019 probeerde u een fouille te ontlopen, op 18.02.2020 werd u verdacht van het roken van een joint, op 20.05.2020 voor braak op cel, op 22.05.2020 voor het weigeren van het aftekenen van het braakrapport, op 29.05.2020 voor het beschadigen van securifor systeem, op 27.09.2020 werden er tijdens een cel controle 2 USB sticks aangetroffen, op 30.09.2020 weigerde u de schade te betalen, op 10.10.2020 voor het negeren van orders/verstoring van de rust, op 23.10.2020 voor het doorgeven van verboden substantie, op 31.03.2021 voor het oprapen van een pakketje en het overgooien van een pakje, op 21.05.2021 voor het aannemen van een pakketje op de wandeling, op 28.06.2021 voor het uitschelden van chef, op 26.10.2021 voor roken in de wachtruimte van de Surb, 04.01.2022 voor het eisen om zelf naar de dokter te gaan, provocerend en aanvallend gedrag tegen chef en weigeren om terug naar uw cel te gaan, op 06.01.2022 voor respectloos omgaan met regels inrichting, op 04.05.2022 voor het aannemen van een pakje via een slinger en het oproken, op 11.01.2023 voor het uitschelden (verbale bedreiging van de chef + bezit van een verboden voorwerp, op 13.01.2023 voor poging tot omkoping van de chef en op 02.05.2023 voor het uitzetten van uw celgenoot tijdens beweging - de veiligheid in gedrang gebracht.

Voorgaande illustreert duidelijk dat uit uw persoonlijk handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt en dat het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U deelt de fundamentele waarden van de Belgische samenleving duidelijk niet, uw daden getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. U heeft een totaal verstoord waardenpatroon, een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en uw gedragingen tonen een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De maatschappij dient beschermd te worden tegen individuen zoals u die enkel en alleen rekening houden met zichzelf.

Ingevolge de ernst van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij

vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds tweemaal werd berispt door de jeugdrechtbank, dat u tweemaal veroordeeld werd voor criminele feiten en dat er, tijdens uw detentie, reeds meerdere tuchtrapporten dienden opgesteld te worden wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. U lijkt geen lessen getrokken te hebben uit uw veroordelingen en u blijkt of u wenst niet de ernst van uw daden in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Reeds op jonge leeftijd kwam u in aanraking met het gerecht, u kreeg meerdere kansen maar geen enkele schatte u naar waarde en u bleef volharden in het plegen van strafbare feiten. De ernstige criminele handelingen die u steeds opnieuw stelde, kunnen niet getolereerd worden, zij versterken het onveiligheidsgevoel bij burgers. U blijkt totaal niet in staat u te conformeren aan de maatschappelijke norm dat men zich aan de wet dient te houden. Zelfs tijdens uw detentie, werden reeds 21 tuchtrapporten opgesteld.

Op 27.07.2021 werd uw recht op verblijf dan ook beëindigd op basis van artikel 44bis, § 2 om ernstige redenen van openbare orde. Deze beslissing werd u op 28.07.2021 in de gevangenis van Wortel betekend. Op 17.08.2021 diende u bij de RVV een verzoekschrift in om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 27.07.2021 te vorderen. Op 04.01.2022 werd het beroep tot nietigverklaring door de RVV verworpen. U maakt dus het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde sinds de beëindiging van uw verblijfsrecht wordt niet aangetoond. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat het recidivegevaar sinds de beëindiging van uw recht op verblijf geweken is en u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Meer nog, ook na de beëindiging van uw verblijfsrecht werden u tuchtmaatregelen opgelegd, uit dat gegeven blijkt dat u zich nog steeds niet aan de geldende regels houdt.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Er bestaat een risico op recidive.

U zit momenteel in de gevangenis van Wortel. U bereikt strafeinde op 20.11.2023 en een overname door DVZ is mogelijk vanaf 24.05.2023 (vanaf 6 maanden voor strafeinde).

Op 15.06.2021 vulde u een formulier hoorrecht in. Bij de beslissing tot beëindiging van uw recht op verblijf d.d. 27.07.2021 werd rekening gehouden met de door u verschaft informatie. Op 16.06.2023 vulde u naar aanleiding van voorliggende beslissing nogmaals een formulier hoorrecht in. Er werden geen nieuwe elementen aangevoerd die deze beslissing kunnen beïnvloeden. Op 16.06.2023 stelde u tijdens een interview met de terugkeerbegeleider dat u bij uw familie wil blijven in België, maar dat u zich niet zal verzetten indien er een repatriëring wordt voorzien. Er werd u eveneens toegelicht dat er u naast een bevel om het grondgebied te verlaten ook een inreisverbod zal betekend worden. Uit het gesprek blijkt dat u moeilijk kan aanvaarden dat de intrekking van uw verblijfsrecht onomkeerbaar is. U hoopt alsnog op een tweede kans, ondanks dat alles duidelijk werd uitgelegd.

U heeft geen duurzame relatie, noch minderjarige kinderen op het grondgebied.

Uw vader (P. A. A. (...), geboren te K. (...) op (...).1978, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 17.02.2026), uw moeder (P. J. M. (...), geboren te K. (...) op (...).1979, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw broers (P. F. P. (...), geboren te K. (...) op (...).2006, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 24.08.2025 en P. K. D. (...), geboren te K. (...) op (...).1997, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw zussen (P. W. J. (...), geboren te K. (...) op 02.12.2010, van Poolse nationaliteit, EU+ kaart geldig tot 21.12.2032 en P. E. A. (...), geboren te Oostende op (...).2014, van

Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 19.11.2023) verblijven in België. Het laatste bezoek van uw vader en uw moeder in de gevangenis dateert van 16.06.2021.

Vóór u in de gevangenis terecht kwam, woonde u op hetzelfde adres als uw moeder, uw vader, uw broer F. (...) en uw zussen W. (...) en E. (...). Uw broer K. (...) woont sinds 04.01.2018 in Oostende. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw zussen en uw broers. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoonde dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Polen. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor. Het bestaan van een beschermen waardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in uw hoofdte wordt onvoldoende bewezen geacht.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 12.10.2011, op 11 -jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 23 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Sinds u in België verblijft, reeds u tweemaal berispt door de jeugdrechtbank, werd u tweemaal veroordeeld voor criminele feiten en tijdens uw detentie dienden reeds 21 tuchtrapporten worden opgesteld.

Aangezien u op jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Polen, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Polen te vestigen. U gaf in uw hoorrecht d.d. 15.06.2021 aan dat uw oma er woonachtig is met wie u geen contact zou hebben. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat dit contact weer aangehaald kan worden wanneer u zich daar zou vestigen en u een beroep zou kunnen doen op haar omgeving om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U hebt tot uw 11e in Polen gewoond, u heeft er ongetwijfeld zelf ook nog vrienden en kennissen die u tijdelijk zouden kunnen opvangen. Bovendien kunnen uw ouders u desgewenst vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Polen dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Polen dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel gewerkt hebt in België en werkbereid bent doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Polen enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Polen om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uw administratief dossier bevat evenmin elementen met betrekking tot uw gezondheidstoestand die het opleggen van een inreisverbod onmogelijk zouden maken.

*U heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde.
(...)"*

Op 2 augustus 2023 is de verzoeker zonder verzet vertrokken naar Warschau (Polen).

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 74/11, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, en van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur "doordat het inreisverbod niet is gegrond op een afweging en/of onderzoek van de specifieke omstandigheden van verzoeker".

3.1. Het enig middel wordt als volgt onderbouwd:

"Verzoeker was 11 jaar oud toen hij in België is aangekomen. Verzoeker heeft het grootste deel van zijn leven in België doorgebracht. Verzoeker heeft in België school gelopen, Nederlands leren spreken en schrijven en vrienden gemaakt.

Verzoeker is in België aangekomen samen met zijn gezin. Zijn ouders wonen nog steeds in België, met name in Bredene. Ook zijn broers en zussen bevinden zich nog steeds in België en hebben er hun leven opgebouwd.

Dat verzoeker het land moet verlaten en dient terug te keren naar Polen is voor zowel verzoeker zelf als zijn familie een harde klap.

Verzoeker kent geen andere wereld dan die in België. Hij heeft het grootste deel van zijn leven doorgebracht in België. Hij heeft in België vrienden gemaakt en ook zijn familie, waar hij een goede en sterke band mee heeft, bevindt zich in België.

Bij een terugkeer naar Polen zou verzoeker aan zijn lot overgelaten zijn. Hij heeft geen familie aldaar, uitsluitend een oma waar geen contact meer mee is, en ook geen woonplaats. Bovendien heeft verzoeker geen geld gezien hij lange tijd geen inkomsten kon verwerven. Verzoeker heeft weinig ervaring op de arbeidsmarkt dus ook een job vinden zou moeilijk zijn en enige tijd duren.

Dat verzoeker financieel ondersteund zou kunnen worden door zijn ouders is geen overweging om hem naar Polen te sturen. Zijn ouders hebben nog 3 minderjarige kinderen voor wie zij moeten instaan. Er kan dus onmogelijk van hen verwacht worden dat zij zullen instaan voor de huur, eten en andere levensnoodzakelijke kosten van verzoeker zodat hij in Polen op een menswaardige manier zou kunnen leven.

Bovendien heeft verzoeker geen enkel idee hoe het leven in Polen er aan toe gaat gezien hij reeds zo lang in België is en geen enkele band meer heeft met Polen. Verzoeker is immers in al die jaren nooit teruggegaan naar Polen.

Daarnaast zou zijn familie het vreselijk vinden dat hun zoon en broer zich zo ver weg bevindt gezien zij zich allemaal permanent in België bevinden.

Er is aldus niet voldoende rekening gehouden met het privéleven van verzoeker gezien zijn hele leven zich in België afspeelt en daarnaast ook zijn familie zich permanent in België bevindt.

Dat verzoeker een gevaar voor de samenleving zou vormen en dat dit een verantwoording is om hem terug te sturen naar Polen is een afweging die onevenredig is. Verzoeker heeft geen enkele band met Polen. Hij heeft er geen familie, en nog belangrijker, hij heeft er geen verblijfplaats. Verzoeker zou helemaal van nul moeten beginnen zonder enige steun.

Verzoeker zou op straat moeten leven. Verzoeker heeft in Polen geen vrienden waar hij naar toe zou kunnen (verzoeker is immers sinds zijn 11e niet meer in Polen geweest). Verzoeker zou als een wildvreemde Polen binnenkomen.

Een terugkeer naar Polen zou aldus voor een mensonwaardige situatie zorgen voor verzoeker. Verzoeker vraagt dan ook het inreisverbod te vernietigen.

Huidig middel is ernstig en gegrond."

3.2. Beoordeling

3.2.1. De verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet staat in de Vreemdelingenwet onder "TITEL III^{quater}. – Bepalingen van toepassing op de terugkeer van de onderdanen van derde landen die illegaal op het grondgebied verblijven." Artikel 74/11 is derhalve enkel van toepassing voor onderdanen van derde landen. Artikel 1, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet definieert de term "onderdaan van een derde land" als volgt: "eenieder die geen burger van de Unie is en die geen persoon is die onder het gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer valt, als bepaald in artikel 2, punt 5, van de Schengen grenscode". Bijgevolg zijn burgers van de Europese Unie uitgesloten van de toepassing van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet.

Het blijkt en het staat buiten betwisting dat de verzoeker de Poolse nationaliteit heeft en dus een Unieburger is. Zijn situatie valt bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, hetgeen tevens blijkt uit het gegeven dat de verweerder voor het opleggen van het bestreden inreisverbod uitdrukkelijk toepassing maakt van artikel 44^{nonies} van de Vreemdelingenwet.

Dit onderdeel van het middel mist derhalve juridische grondslag.

3.2.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Ook het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen.

Artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Wanneer een bevel om het grondgebied te verlaten wordt genomen ten aanzien van een burger van de Unie of zijn familielid, kan de minister of zijn gemachtigde dit bevel met een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk gepaard laten gaan, en dit uitsluitend om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De duur van het inreisverbod mag vijf jaar niet overschrijden, behalve indien de burger van de Unie of zijn familielid een ernstige bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De duur wordt vastgesteld door rekening te houden met alle specifieke omstandigheden van elk geval.

§ 3. Het inreisverbod kan niet ingaan tegen het recht op internationale bescherming.”

3.2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoeker op zich niet betwist dat zijn gedrag een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde zodat hem overeenkomstig artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet een inreisverbod met een duur van meer dan vijf jaar kon worden opgelegd.

De verzoeker brengt voorts ook niets in tegen de volgende motieven die de genomen beslissing onderbouwen:

“Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met uw familiale situatie.

Bij vonnis van 09.05.2018 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen.

Bij vonnis van 20.03.2019 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, diefstal en het opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen.

Op 24.07.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van afpersing, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens en met een voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 15.10.2019 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan weerspanningheid tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan en aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan, namelijk door hen uit te schelden en naar hen te rochelen. Deze feiten pleegde u op 21.07.2019.

De Politierechtbank van Brugge veroordeelde u op 16.10.2019 tot een geldboete van 20 euro (x8 = 160 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) met uitstel van 1 jaar voor 10 euro (x8 = 80 euro) uit hoofde van politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg : gedrag als voetganger (lichten).

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 30.06.2020 (op beroep tegen vonnis d.d. 05.12.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan poging tot afpersing, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was,

namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid cannabis (feit gepleegd op 08.06.2019); aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een schoudertasje en een tuinpoortsleutel (feit gepleegd op 01.07.2019).

Het is verontrustend dat u op zeer jonge leeftijd reeds bijzonder zwaarwichtige feiten heeft gepleegd. Zij getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. Uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 30.06.2020 blijkt dat u zich, samen met een kompaan, op minder dan 1 maand tijd schuldig maakte aan een poging tot afpersing met verschillende verzwarende omstandigheden, in feite een poging tot ripdeal bij een afgesproken cannabislevering, en aan een afpersing van een minderjarige, telkens met wapenvertoon. Het Hof van Beroep was van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar een passende en aangemeten bestraffing was, noodzakelijk om u het absoluut ontoelaatbare van uw handelen te doen inzien, het recidivegevaar in te dijen en ter bescherming van de maatschappij. Tijdens uw minderjarigheid kwam u reeds in contact met justitie wegens soortgelijke feiten, met name diefstallen met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, alsook een diefstal en opzettelijke beschadiging van andermans onroerend goed. U trok hieruit duidelijk niet de minste les. Na de feiten van poging tot afpersing en afpersing maakte u zich een paar weken later schuldig aan weerspanning, smaad en een verkeersdelict. Uit het vonnis d.d. 15.10.2019 blijkt dat u in het kader van de bestrijding van overlast door hangjongeren aan een controle onderworpen werd. U provoceerde de politie, stelde zich uitdagend op en u weigerde om uw sigaret weg te gooien. Toen u aan een veiligheidsfouille onderworpen werd, werd u agressief. U maakte een rochelend geluid en spuwde in de richting van de schoenen van de inspecteur van de politie. Ook uw ouders mengden zich in de controle en stelden zich agressief en intimiderend op; zij verzetten zich tegen uw controle. De spanning escaleerde doordat andere medestanders opgeroepen werden en steeds meer schandaal en wanorde veroorzaakten.

U slaagde er vervolgens in om zich aan de controle te onttrekken en in de woning te vluchten, van waaruit u grijsde naar de politie en hen verder uitdaagde en uitschold. Op vraag van de politie kwam u uiteindelijk uit de woning en enkele keren stapte u voorbij de deur in en uit de woning. Uiteindelijk werd u gevat en van uw vrijheid beroofd wegens verstoring van de openbare orde. U werd door twee politiemannen vastgehouden en toen u een rochelend geluid maakte om te spuwen, werd u naar de grond gebracht. U probeerde zich voortdurend los te rukken, vooral tijdens het boeien en een inspecteur liep daarbij een lichte verwonding op aan de rechter elleboog. Uit het vonnis blijkt dat u bij de politie gekend stond voor talrijke feiten die verband houden met een groep hangjongeren en overlast in de buurt. Uit het verhoor bleek dat u voor de politie slechts minachting en misprijzen kon opbrengen. Uit uw houding, de verklaring en de gedraging bleek dat u geen schuldinzicht, nog enige spijt had over uw gedrag. Gezien uw persoonlijkheid kwam een werkstraf eerder ongepast voor; u was inmiddels trouwens aangehouden voor de feiten van afpersing, zodat niet vast stond dat u in de toekomst mogelijk was om een werkstraf uit te voeren. Een effectieve gevangenisstraf van 4 maanden diende u tot betere inzichten te brengen, zodat u een minimum aan respect zou leren opbrengen voor de fysieke en psychische integriteit van de dragers van het openbaar gezag.

Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos. Er dienden reeds 21 tuchtmaatregelen genomen te worden. Op 18.10.2019 voor het voederen van de duiven, op 21.10.2019 voor arrogant gedrag, negeren van orders, op 29.12.2019 probeerde u een fouille te ontlopen, op 18.02.2020 werd u verdacht van het roken van een joint, op 20.05.2020 voor braak op cel, op 22.05.2020 voor het weigeren van het aftekenen van het braakrapport, op 29.05.2020 voor het beschadigen van securifor systeem, op 27.09.2020 werden er tijdens een cel controle 2 USB sticks aangetroffen, op 30.09.2020 weigerde u de schade te betalen, op 10.10.2020 voor het negeren van orders/verstoring van de rust, op 23.10.2020 voor het doorgeven van verboden substantie, op 31.03.2021 voor het oprapen van een pakketje en het overgooien van een pakje, op 21.05.2021 voor het aannemen van een pakketje op de wandeling, op 28.06.2021 voor het uitschelden van chef, op 26.10.2021 voor roken in de wachtruimte van de Surb, 04.01.2022 voor het eisen om zelf naar de dokter te gaan, provocerend en aanvallend gedrag tegen chef en weigeren om terug naar uw cel te gaan, op 06.01.2022 voor respectloos omgaan met regels inrichting, op 04.05.2022 voor het aannemen van een pakje via een slinger en het opraken, op 11.01.2023 voor het uitschelden (verbale bedreiging van de chef + bezit van een verboden voorwerp, op 13.01.2023 voor poging tot omkoping van de chef en op 02.05.2023 voor het uitzetten van uw celgenoot tijdens beweging - de veiligheid in gedrang gebracht. Voorgaande illustreert duidelijk dat uit uw persoonlijk handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt en dat het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U deelt de fundamentele waarden van de Belgische samenleving duidelijk niet, uw daden getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect

voor andermans integriteit en eigendomsrecht. U heeft een totaal verstoord waardenpatroon, een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en uw gedragingen tonen een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De maatschappij dient beschermd te worden tegen individuen zoals u die enkel en alleen rekening houden met zichzelf.

Ingevolge de ernst van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds tweemaal werd berispt door de jeugdrechtbank, dat u tweemaal veroordeeld werd voor criminele feiten en dat er, tijdens uw detentie, reeds meerdere tuchtrapporten dienden opgesteld te worden wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. U lijkt geen lessen getrokken te hebben uit uw veroordelingen en u blijkt of u wenst niet de ernst van uw daden in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Reeds op jonge leeftijd kwam u in aanraking met het gerecht, u kreeg meerdere kansen maar geen enkele schatte u naar waarde en u bleef volharden in het plegen van strafbare feiten. De ernstige criminele handelingen die u steeds opnieuw stelde, kunnen niet getolereerd worden, zij versterken het onveiligheidsgevoel bij burgers. U blijkt totaal niet in staat te zijn te conformeren aan de maatschappelijke norm dat men zich aan de wet dient te houden. Zelfs tijdens uw detentie, werden reeds 21 tuchtrapporten opgesteld.

Op 27.07.2021 werd uw recht op verblijf dan ook beëindigd op basis van artikel 44bis, § 2 om ernstige redenen van openbare orde. Deze beslissing werd u op 28.07.2021 in de gevangenis van Wortel betekend. Op 17.08.2021 diende u bij de RVV een verzoekschrift in om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 27.07.2021 te vorderen. Op 04.01.2022 werd het beroep tot nietigverklaring door de RVV verworpen. U maakt dus het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde sinds de beëindiging van uw verblijfsrecht wordt niet aangetoond. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat het recidivegevaar sinds de beëindiging van uw recht op verblijf geweken is en u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Meer nog, ook na de beëindiging van uw verblijfsrecht werden u tuchtmaatregelen opgelegd, uit dat gegeven blijkt dat u zich nog steeds niet aan de geldende regels houdt.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Er bestaat een risico op recidive.

U zit momenteel in de gevangenis van Wortel. U bereikt strafeinde op 20.11.2023 en een overname door DVZ is mogelijk vanaf 24.05.2023 (vanaf 6 maanden voor strafeinde)."

3.2.4. Overeenkomstig artikel 44, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet dient bij het bepalen van de duur van het inreisverbod rekening te worden gehouden met alle specifieke omstandigheden eigen aan het geval van de verzoeker.

De verzoeker dwaalt waar hij voorhoudt dat het besluit om een inreisverbod van zes jaar op te leggen niet is gesteund op een onderzoek van de specifieke omstandigheden eigen aan zijn geval. De gemachtigde heeft hieromtrent immers uitvoerig gemotiveerd:

"Overeenkomstig artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gaat de beslissing tot

verwijdering gepaard met een inreisverbod van 6 jaar, omdat u een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde:

Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met uw familiale situatie.

Bij vonnis van 09.05.2018 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen.

Bij vonnis van 20.03.2019 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, diefstal en het opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen.

Op 24.07.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van afpersing, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens en met een voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 15.10.2019 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan weerspanning tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan en aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan, namelijk door hen uit te schelden en naar hen te rochelen. Deze feiten pleegde u op 21.07.2019.

De Politierechtbank van Brugge veroordeelde u op 16.10.2019 tot een geldboete van 20 euro (x8 = 160 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) met uitstel van 1 jaar voor 10 euro (x8 = 80 euro) uit hoofde van politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg : gedrag als voetganger (lichten).

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 30.06.2020 (op beroep tegen vonnis d.d. 05.12.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan poging tot afpersing, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid cannabis (feit gepleegd op 08.06.2019); aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een schoudertasje en een tuinpoortsleutel (feit gepleegd op 01.07.2019).

Het is verontrustend dat u op zeer jonge leeftijd reeds bijzonder zwaarwichtige feiten heeft gepleegd. Zij getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. Uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 30.06.2020 blijkt dat u zich, samen met een kompaan, op minder dan 1 maand tijd schuldig maakte aan een poging tot afpersing met verschillende verzwarende omstandigheden, in feite een poging tot ripdeal bij een afgesproken cannabislevering, en aan een afpersing van een minderjarige, telkens met wapenvertoon. Het Hof van Beroep was van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar een passende en aangemeten bestraffing was, noodzakelijk om u het absoluut ontoelaatbare van uw handelen te doen inzien, het recidivegevaar in te dijen en ter bescherming van de maatschappij. Tijdens uw minderjarigheid kwam u reeds in contact met justitie wegens soortgelijke feiten, met name diefstallen met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, alsook een diefstal en opzettelijke beschadiging van andermans onroerend goed. U trok hieruit duidelijk niet de minste les. Na de feiten van poging tot afpersing en afpersing maakte u zich een paar weken later schuldig aan weerspanning, smaad en een verkeersdelict. Uit het vonnis d.d. 15.10.2019 blijkt dat u in het kader van de bestrijding van overlast door hangjongeren aan een controle onderworpen werd. U provokeerde de politie, stelde zich uitdagend op en u weigerde om uw sigaret weg te gooien. Toen u aan een veiligheidsfouille onderworpen werd, werd u agressief. U maakte een rochelend geluid en spuwde in de richting van de schoenen van de inspecteur van de politie. Ook uw ouders mengden zich in de controle en stelden zich agressief en intimiderend op; zij verzetten zich tegen uw controle. De spanning escaleerde doordat andere medestanders opgeroepen werden en steeds meer schandaal en wanorde veroorzaakten.

U slaagde er vervolgens in om zich aan de controle te onttrekken en in de woning te vluchten, van waaruit u grijsde naar de politie en hen verder uitdaagde en uitschold. Op vraag van de politie kwam u uiteindelijk uit de woning en enkele keren stapte u voorbij de deur in en uit de woning. Uiteindelijk werd u gevat en van uw vrijheid beroofd wegens verstoring van de openbare orde. U werd door twee politiemannen vastgehouden en toen u een rochelend geluid maakte om te spuwen, werd u naar de grond gebracht. U probeerde zich voortdurend los te rukken, vooral tijdens het boeien en een inspecteur liep daarbij een lichte verwonding op aan de rechter elleboog. Uit het vonnis blijkt dat u bij de politie gekend stond voor talrijke feiten die verband houden met een groep hangjongeren en overlast in de buurt. Uit het verhoor bleek dat u voor de politie slechts minachting en misprijzen kon opbrengen. Uit uw houding, de verklaring en de gedraging bleek dat u geen schuldinzicht, nog enige spijt had over uw gedrag. Gezien uw persoonlijkheid kwam een werkstraf eerder ongepast voor; u was inmiddels trouwens aangehouden voor de feiten van afpersing, zodat niet vast stond dat u in de toekomst mogelijk was om een werkstraf uit te voeren. Een effectieve gevangenisstraf van 4 maanden diende u tot betere inzichten te brengen, zodat u een minimum aan respect zou leren opbrengen voor de fysieke en psychische integriteit van de dragers van het openbaar gezag.

Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos. Er dienden reeds 21 tuchtmaatregelen genomen te worden. Op 18.10.2019 voor het voederen van de duiven, op 21.10.2019 voor arrogant gedrag, negeren van orders, op 29.12.2019 probeerde u een fouille te ontlopen, op 18.02.2020 werd u verdacht van het roken van een joint, op 20.05.2020 voor braak op cel, op 22.05.2020 voor het weigeren van het aftekenen van het braakrapport, op 29.05.2020 voor het beschadigen van securifor systeem, op 27.09.2020 werden er tijdens een cel controle 2 USB sticks aangetroffen, op 30.09.2020 weigerde u de schade te betalen, op 10.10.2020 voor het negeren van orders/verstoring van de rust, op 23.10.2020 voor het doorgeven van verboden substantie, op 31.03.2021 voor het oprapen van een pakketje en het overgooien van een pakje, op 21.05.2021 voor het aannemen van een pakketje op de wandeling, op 28.06.2021 voor het uitschelden van chef, op 26.10.2021 voor roken in de wachtruimte van de Surb, 04.01.2022 voor het eisen om zelf naar de dokter te gaan, provocerend en aanvallend gedrag tegen chef en weigeren om terug naar uw cel te gaan, op 06.01.2022 voor respectloos omgaan met regels inrichting, op 04.05.2022 voor het aannemen van een pakje via een slinger en het oproken, op 11.01.2023 voor het uitschelden (verbale bedreiging van de chef + bezit van een verboden voorwerp, op 13.01.2023 voor poging tot omkoping van de chef en op 02.05.2023 voor het uitzetten van uw celgenoot tijdens beweging - de veiligheid in gedrang gebracht.

Voorgaande illustreert duidelijk dat uit uw persoonlijk handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt en dat het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U deelt de fundamentele waarden van de Belgische samenleving duidelijk niet, uw daden getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. U heeft een totaal verstoord waardenpatroon, een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en uw gedragingen tonen een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De maatschappij dient beschermd te worden tegen individuen zoals u die enkel en alleen rekening houden met zichzelf.

Ingevolge de ernst van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds tweemaal werd berispt door de jeugdrechtbank, dat u tweemaal veroordeeld werd voor criminele feiten en dat er, tijdens uw detentie, reeds meerdere tuchtrapporten dienden opgesteld te worden wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. U lijkt geen lessen getrokken te hebben uit uw veroordelingen en u blijkt of u wenst niet de ernst van uw daden in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Reeds op jonge leeftijd kwam u in aanraking met het gerecht, u kreeg meerdere kansen maar geen enkele schatte u naar waarde en u bleef volharden in het plegen van strafbare feiten. De ernstige criminele handelingen die u steeds opnieuw stelde, kunnen niet getolereerd worden, zij versterken het onveiligheidsgevoel bij burgers. U blijkt totaal niet in staat te zijn te conformeren aan de

maatschappelijke norm dat men zich aan de wet dient te houden. Zelfs tijdens uw detentie, werden reeds 21 tuchtrapporten opgesteld.

Op 27.07.2021 werd uw recht op verblijf dan ook beëindigd op basis van artikel 44bis, § 2 om ernstige redenen van openbare orde. Deze beslissing werd u op 28.07.2021 in de gevangenis van Wortel betekend. Op 17.08.2021 diende u bij de RVV een verzoekschrift in om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 27.07.2021 te vorderen. Op 04.01.2022 werd het beroep tot nietigverklaring door de RVV verworpen. U maakt dus het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde sinds de beëindiging van uw verblijfsrecht wordt niet aangetoond. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat het recidivegevaar sinds de beëindiging van uw recht op verblijf geweken is en u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Meer nog, ook na de beëindiging van uw verblijfsrecht werden u tuchtmaatregelen opgelegd, uit dat gegeven blijkt dat u zich nog steeds niet aan de geldende regels houdt.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Er bestaat een risico op recidive.

U zit momenteel in de gevangenis van Wortel. U bereikt strafeinde op 20.11.2023 en een overname door DVZ is mogelijk vanaf 24.05.2023 (vanaf 6 maanden voor strafeinde).

Op 15.06.2021 vulde u een formulier hoorrecht in. Bij de beslissing tot beëindiging van uw recht op verblijf d.d. 27.07.2021 werd rekening gehouden met de door u verschaft informatie. Op 16.06.2023 vulde u naar aanleiding van voorliggende beslissing nogmaals een formulier hoorrecht in. Er werden geen nieuwe elementen aangevoerd die deze beslissing kunnen beïnvloeden. Op 16.06.2023 stelde u tijdens een interview met de terugkeerbegeleider dat u bij uw familie wil blijven in België, maar dat u zich niet zal verzetten indien er een repatriëring wordt voorzien. Er werd u eveneens toegelicht dat er u naast een bevel om het grondgebied te verlaten ook een inreisverbod zal betekend worden. Uit het gesprek blijkt dat u moeilijk kan aanvaarden dat de intrekking van uw verblijfsrecht onomkeerbaar is. U hoopt alsnog op een tweede kans, ondanks dat alles duidelijk werd uitgelegd.

U heeft geen duurzame relatie, noch minderjarige kinderen op het grondgebied.

Uw vader (P. A. A. (...), geboren te K. (...) op (...).1978, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 17.02.2026), uw moeder (P. J. M. (...), geboren te K. (...) op (...).1979, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw broers (P. F. P. (...), geboren te K. (...) op (...).2006, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 24.08.2025 en P. K. D. (...), geboren te K. (...) op (...).1997, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw zussen (P. W. J. (...), geboren te K. (...) op 02.12.2010, van Poolse nationaliteit, EU+ kaart geldig tot 21.12.2032 en P. E. A. (...), geboren te Oostende op (...).2014, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 19.11.2023) verblijven in België. Het laatste bezoek van uw vader en uw moeder in de gevangenis dateert van 16.06.2021.

Vóór u in de gevangenis terechtkwam, woonde u op hetzelfde adres als uw moeder, uw vader, uw broer F. (...) en uw zussen W. (...) en E. (...). Uw broer K. (...) woont sinds 04.01.2018 in Oostende. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw zussen en uw broers. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoonde dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Polen. Concrete

argumenten liggen in dit verband niet voor. Het bestaan van een beschermen waardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in uw hoofde wordt onvoldoende bewezen geacht.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 12.10.2011, op 11 -jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 23 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Sinds u in België verblijft, reeds u tweemaal berispt door de jeugdrechtbank, werd u tweemaal veroordeeld voor criminele feiten en tijdens uw detentie dienden reeds 21 tuchtrapporten worden opgesteld.

Aangezien u op jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Polen, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Polen te vestigen. U gaf in uw hoorrecht d.d. 15.06.2021 aan dat uw oma er woonachtig is met wie u geen contact zou hebben. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat dit contact weer aangehaald kan worden wanneer u zich daar zou vestigen en u een beroep zou kunnen doen op haar omgeving om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U hebt tot uw 11e in Polen gewoond, u heeft er ongetwijfeld zelf ook nog vrienden en kennissen die u tijdelijk zouden kunnen opvangen. Bovendien kunnen uw ouders u desgewenst vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Polen dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Polen dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel gewerkt hebt in België en werkbereid bent doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Polen enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Polen om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uw administratief dossier bevat evenmin elementen met betrekking tot uw gezondheidstoestand die het opleggen van een inreisverbod onmogelijk zouden maken.

U heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde."

De verzoeker benadrukt dat hij op elfjarige leeftijd samen met zijn ouders, broers en zussen naar België kwam, dat hij het grootste deel van zijn leven in België heeft doorgebracht, dat hij hier school heeft gelopen, dat hij Nederlands heeft leren spreken en schrijven, dat hij vrienden heeft gemaakt en dat zijn ouders broers en zussen nog steeds in België wonen. De verzoeker stelt tevens dat hij geen familie meer heeft in Polen op zijn oma na, waarmee hij geen contact meer mee heeft.

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing rekening hield met die elementen die de verzoeker in zijn verzoekschrift opnieuw naar voor schuift. Er werd blijkens de hierboven geciteerde motieven terdege rekening gehouden met het gegeven dat de verzoeker op elfjarige leeftijd naar België kwam, dat zijn ouders, broers en zussen op legale wijze in België verblijven, dat hij in Polen geen familie meer heeft op zijn oma na (waarmee hij geen contact mee heeft) alsook met het privéleven dat de verzoeker tijdens zijn verblijf in België heeft opgebouwd. Evenwel concludeert de gemachtigde in de bestreden beslissing dat “(d)e bescherming van de openbare orde zwaarder (weegt) dan de privébelangen die u kan doen gelden.”

In de bestreden beslissing wordt als volgt rekening gehouden met het verblijf van verzoekers ouders, broer en zussen in België:

“Uw vader (P. A. A. (...), geboren te K. (...) op (...).1978, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 17.02.2026), uw moeder (P. J. M. (...), geboren te K. (...) op (...).1979, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw broers (P. F. P. (...), geboren te K. (...) op (...).2006, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 24.08.2025 en P. K. D. (...), geboren te K. (...) op (...).1997, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw zussen (P. W. J. (...), geboren te K. (...) op 02.12.2010, van Poolse nationaliteit, EU+ kaart geldig tot 21.12.2032 en P. E. A. (...), geboren te Oostende op (...).2014, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 19.11.2023) verblijven in België. Het laatste bezoek van uw vader en uw moeder in de gevangenis dateert van 16.06.2021.

Vóór u in de gevangenis terecht kwam, woonde u op hetzelfde adres als uw moeder, uw vader, uw broer F. (...) en uw zussen W. (...) en E. (...). Uw broer K. (...) woont sinds 04.01.2018 in Oostende. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw zussen en uw broers. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoonde dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Polen. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor. Het bestaan van een beschermen waardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in uw hoofdte wordt onvoldoende bewezen geacht.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.”

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt tevens dat terdege rekening werd gehouden verzoekers verklaring dat hij op een oma na, waarmee hij geen contact meer heeft, geen familieleden meer heeft in Polen. Hieromtrent werd als volgt geoordeeld:

“U gaf in uw hoorrecht d.d. 15.06.2021 aan dat uw oma er woonachtig is met wie u geen contact zou hebben. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat dit contact weer aangehaald kan worden wanneer u zich daar zou vestigen en u een beroep zou kunnen doen op haar omgeving om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen.”

En:

“Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoonde dat er concrete hinderpalen

voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Polen. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor."

Door louter te herhalen dat hij in Polen geen familieleden meer heeft op een oma na met wie hij geen contact meer heeft, en voor het overige niet in te gaan op de concrete motieven uit de bestreden beslissing, toont de verzoeker niet aan dat de belangenafweging, gemaakt in de bestreden beslissing, kennelijk onredelijk is.

De verzoeker benadrukt tevens dat hij in Polen geen woonplaats meer heeft en hij geen geld heeft omdat hij *"lange tijd geen inkomsten kon verwerven"*; de verzoeker erkent weinig ervaring te hebben op de arbeidsmarkt zodat een job vinden moeilijk zal zijn en enige tijd zal duren. De verzoeker betoogt dat het motief dat zijn ouders hem financieel zouden kunnen ondersteunen niet opgaat nu zij nog drie minderjarige kinderen hebben voor wie zij moeten instaan, zodat van zijn ouders niet kan worden verwacht dat zij instaan voor de huur en de levensnoodzakelijke kosten van de verzoeker zodat hij in Polen op een menswaardige manier zou kunnen leven.

In de bestreden beslissing wordt onder meer als volgt gemotiveerd, waarbij ook in rekening werd genomen dat de verzoeker sinds zijn 11de levensjaar in België woont:

"Aangezien u op jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Polen, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Polen te vestigen. U gaf in uw hoorrecht d.d. 15.06.2021 aan dat uw oma er woonachtig is met wie u geen contact zou hebben. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat dit contact weer aangehaald kan worden wanneer u zich daar zou vestigen en u een beroep zou kunnen doen op haar omgeving om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U hebt tot uw 11e in Polen gewoond, u heeft er ongetwijfeld zelf ook nog vrienden en kennissen die u tijdelijk zouden kunnen opvangen. Bovendien kunnen uw ouders u desgewenst vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Polen dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Polen dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel gewerkt hebt in België en werkbereid bent doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Polen enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Polen om in uw eigen levensonderhoud te voorzien."

In de bestreden beslissing wordt expliciet erkend dat een terugkeer naar Polen van de verzoeker een aanpassing zal vergen. In essentie wordt erop gewezen dat de verzoeker gebruik kan maken van zijn netwerk om hem te helpen in de Poolse samenleving te herintegreren en om hem eventueel tijdelijk op te vangen. Het is slechts bijkomstig dat de gemachtigde erop wees dat de ouders van de verzoeker hem financieel kunnen ondersteunen totdat hij zelf in staat is om in zijn levensonderhoud te voorzien. De verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij, met zijn werkervaring in België, niet zelf aan de slag zou kunnen in Polen om op die manier zelf in zijn eigen levensonderhoud te voorzien en hij weerlegt evenmin dat hij in Polen ook terecht kan bij vrienden en kennissen voor tijdelijke opvang. De kritiek tegen de overvloedige opmerking dat zijn ouders hem desgewenst ook nog financieel kunnen steunen tot hij in staat is om zelf in zijn onderhoud te voorzien, kan niet tot de nietigverklaring leiden.

De verzoeker brengt geen elementen bij eigen aan zijn geval waarmee bij het nemen van de bestreden beslissing ten onrechte geen rekening werd gehouden. De verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat in de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn geval. De verzoeker toont niet aan dat het besluit dat verzoekers privé- en familiale belangen ondergeschikt zijn aan het belang van de bescherming van de openbare orde niet op zorgvuldige en deugdelijk gemotiveerde wijze tot stand kwam.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en/of van het redelijkheidsbeginsel blijkt niet.

3.2.5. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

De Raad wijst erop dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, *Ukaj/Zwitserland*, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, *Kurić en a./Slovenië* (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van een langdurig verblijfsrecht, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Dit impliceert onder meer dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een *"fair balance"* moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), § 76). In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een *"fair balance"* tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het eventuele privé- en familie- en gezinsleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde.

De verzoeker beroept zich *in casu* op een familieleven en een privéleven in België.

De Raad stelt vooreerst vast dat in de bestreden beslissing wordt uiteengezet dat de verzoeker niet heeft aangetoond dat zijn banden met zijn in België verblijvende moeder, vader, zussen en broers een onder artikel 8 van het EVRM beschermd gezinsleven uitmaken. In de bestreden akte wordt hieromtrent uitdrukkelijk gesteld dat *"(h)et bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in (verzoekers) hoofde onvoldoende bewezen (wordt) geacht"*. De verzoeker brengt terzake geen enkele concrete betwisting naar voor. Bijgevolg wordt geen schending aangetoond van de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming van het gezinsleven.

Bij het nemen van de bestreden beslissing heeft de gemachtigde echter wel erkend dat het inreisverbod van zes jaar een inmenging vormt in verzoekers privé- en/of familieleven, dit gezien de duur van zijn verblijf in België en zijn banden met de in België verblijvende familieleden.

De Raad wijst er in dit kader op dat binnen de grenzen, gesteld door het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, een inmenging van het openbaar gezag is toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in dit tweede lid vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken (proportionaliteit). Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge wat betreft de noodzaak aan inmenging. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect van het privé- en/of familieleven (EHRM 19 februari 1998, *Dalia/Frankrijk*, § 52; EHRM 9 oktober 2003,

Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, § 62). Dit wordt onderzocht aan de hand van 'fair balance'-toets, waarbij wordt nagegaan of een redelijke afweging werd gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijk procedurele waarborgen bevat, stelt het EHRM dat de besluitvormingsprocedure, die leidt tot maatregelen die een inmenging uitmaken op het privé- en gezinsleven, billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Deze procedurele vuistregel is volgens het EHRM tevens van toepassing zowel op situaties waar sprake is van een weigering van voortgezet verblijf (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 66). Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nuñez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

In voorkomend geval wordt de bestreden beslissing genomen krachtens artikel 44^{nonies} van de Vreemdelingenwet, waarvan de bepalingen dienen beschouwd te worden als zijnde maatregelen die, binnen een democratische samenleving, nodig zijn om de toegang en het verblijf van niet-nationale onderdanen op het nationale grondgebied te controleren en om 's lands openbare orde te vrijwaren. De bestreden beslissing kent aldus een wettelijke basis en zij streeft een legitiem doel na.

De inmenging in het privéleven van de verzoeker is bijgevolg formeel in overeenstemming met de afwijkende omstandigheden, beoogd in artikel 8, lid 2, van het EVRM.

Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 19 februari 1998, Dalia/Frankrijk, § 52; EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, § 62).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een 'fair balance' moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde *Boultif/Üner*-criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51). Het betreft:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals de duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de (huwelijks)partner zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen deze laatste kan worden uitgewezen, met name of er belemmeringen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake *Üner* (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 55-58) volgt dat naast de voormelde *Boultif*-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die de kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;

(10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet worden gehecht, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

De Raad stipt aan dat het derde *Boultif/Üner*-criterium zo is ontworpen om de mate te beoordelen waarin kan worden verwacht dat de betrokken vreemdeling strafbare feiten pleegt. Het is in die zin dat rekening moet worden gehouden met het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van de betrokken vreemdeling tijdens die periode. In het bijzonder moet aan een geruime periode van goed gedrag noodzakelijkerwijze een zekere gewicht worden gegeven in de beoordeling van de bedreiging die een vreemdeling vormt voor de samenleving (EHRM 2 augustus 2001, nr. 54273/00, Boultif/Zwitserland, § 51; EHRM 23 juni 2008, nr. 1638/03, Maslov/Oostenrijk, § 90; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan/Verenigd Koninkrijk, § 41; EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A./Verenigd Koninkrijk, § 63 en 68).

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt gemotiveerd:

“U heeft geen duurzame relatie, noch minderjarige kinderen op het grondgebied.

Uw vader (P. A. A. (...), geboren te K. (...) op (...).1978, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 17.02.2026), uw moeder (P. J. M. (...), geboren te K. (...) op (...).1979, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw broers (P. F. P. (...), geboren te K. (...) op (...).2006, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 24.08.2025 en P. K. D. (...), geboren te K. (...) op (...).1997, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw zussen (P. W. J. (...), geboren te K. (...) op 02.12.2010, van Poolse nationaliteit, EU+ kaart geldig tot 21.12.2032 en P. E. A. (...), geboren te Oostende op (...).2014, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 19.11.2023) verblijven in België. Het laatste bezoek van uw vader en uw moeder in de gevangenis dateert van 16.06.2021.

Vóór u in de gevangenis terecht kwam, woonde u op hetzelfde adres als uw moeder, uw vader, uw broer F. (...) en uw zussen W. (...) en E. (...). Uw broer K. (...) woont sinds 04.01.2018 in Oostende. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw zussen en uw broers. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoont dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Polen. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor. Het bestaan van een beschermen waardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in uw hoofdte wordt onvoldoende bewezen geacht.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 12.10.2011, op 11 -jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 23 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Sinds u in België verblijft, reeds u tweemaal berispt door

de jeugdrechtsbank, werd u tweemaal veroordeeld voor criminele feiten en tijdens uw detentie dienden reeds 21 tuchtrapporten worden opgesteld.

Aangezien u op jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Polen, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Polen te vestigen. U gaf in uw hoorrecht d.d. 15.06.2021 aan dat uw oma er woonachtig is met wie u geen contact zou hebben. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat dit contact weer aangehaald kan worden wanneer u zich daar zou vestigen en u een beroep zou kunnen doen op haar omgeving om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U hebt tot uw 11e in Polen gewoond, u heeft er ongetwijfeld zelf ook nog vrienden en kennissen die u tijdelijk zouden kunnen opvangen. Bovendien kunnen uw ouders u desgewenst vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Polen dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Polen dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel gewerkt hebt in België en werkbereid bent doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Polen enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Polen om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uw administratief dossier bevat evenmin elementen met betrekking tot uw gezondheidstoestand die het opleggen van een inreisverbod onmogelijk zouden maken.

U heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Een inreisverbod van 6 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde."

De verzoeker betoogt dat niet voldoende rekening werd gehouden met zijn privéleven gezien zijn hele leven zich in België afspeelt en daarnaast ook zijn familie zich permanent in België bevindt. De verzoeker voert aan dat de afweging, dat hij een gevaar zou vormen voor de samenleving en dat dit een verantwoording zou zijn om hem terug te sturen naar Polen, onevenredig is.

Vooreerst weze het nogmaals benadrukt dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privé- en familieleven niet absoluut is en de gemachtigde in de bestreden beslissing vaststelt dat de verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat deze ernstige bedreiging voor de openbare orde een inreisverbod van zes jaar rechtvaardigt.

De gemachtigde heeft bij het nemen van deze beslissing rekening gehouden met verzoekers leeftijd van 11 jaar toen hij in België toekwam, met de banden die hij heeft in België en zijn oma in Polen, met het gegeven dat verzoekers dichte familie in België woont en dat hij *hic et nunc* geen werk heeft in Polen. De gemachtigde stelt vast dat door zijn jonge leeftijd en gevolgde opleidingen de kans tot heropbouw van een normaal leven in Polen vergroot en dat verzoekers familie hem kan ondersteunen, hem kan bezoeken of op andere wijze contacten kan onderhouden, en dat geen reden voorligt waarom bepaalde familieleden hem niet zouden kunnen volgen naar het herkomstland.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt tevens dat de verweerder daadwerkelijk rekening hield met de duur van verzoekers verblijf in België, zijn integratie, zijn gezondheid (niets ligt voor waaruit gezondheidsproblemen blijken), zijn familiale banden in België, zijn voorgehouden sociale en culturele integratie en de banden met het herkomstland (zie ook *supra*). De verzoeker gaat eraan voorbij dat in dit

geval werd geoordeeld dat de bescherming van de openbare orde zwaarder dient door te wegen dan zijn eigen familiale en privébelangen.

Zoals hoger reeds gesteld, is het recht op de eerbiediging van het familie- en privéleven geen absoluut recht, en is het de Belgische staat wel degelijk toegestaan om maatregelen te nemen die een inmenging uitmaken op de door artikel 8 van het EVRM beschermde belangen indien deze inmenging - op grond van een evenwichtige afweging tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds - noodzakelijk is voor de bescherming van 's lands openbare orde en ter voorkoming van strafbare feiten. De verzoeker beperkt zich in wezen tot het opnieuw benoemen van zijn eigen belangen, doch hiermee toont hij nog niet aan dat op grond van een onredelijke of onzorgvuldige belangenafweging werd geoordeeld dat de actuele, werkelijke en ernstige bedreiging die hij door zijn persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid, de inmenging in het familie- en privéleven rechtvaardigt. Het volstaat uiteraard niet om gewoonweg te poneren dat de gemaakte afweging niet evenredig is, zonder concreet toe te lichten waarin de uitvoerig gemotiveerde belangenafweging precies te kort zou schieten.

De verzoeker toont bijgevolg niet concreet aan dat de bestreden beslissing een door artikel 8 van het EVRM verboden inmenging in zijn familie- of privéleven uitmaakt. Voor het overige heeft de verzoeker niet concreet aangetoond dat hij in België een gezinsleven heeft opgebouwd dat daadwerkelijk valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet aangetoond.

3.3. Het enig middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE